

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a soudců JUDr. Tomáše Foltase a Mgr. Lenky Krupičkové v právní věci žalobce: **N. H. P.**, zastoupen JUDr. Ing. Jakubem Backou, advokátem se sídlem Šlejnická 1547/13, Praha 6, proti žalovanému: **Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje**, se sídlem Masarykova 930/27, Ústí nad Labem, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 7. 3. 2019, č. j. 42 A 5/2019 - 35,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Rozsudkem ze dne 7. 3. 2019, č. j. 42 A 5/2019 - 35, Krajský soud v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud“) zamítl žalobu, kterou se žalobce domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 1. 2019, č. j. KRPU-16849-25/ČJ-2019-040022-SV-ZZ, jímž bylo rozhodnuto, že se žalobce dle § 124 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 124 odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů, zajišťuje za účelem správního vyhoštění a dle § 124 odst. 3 téhož zákona byla stanovena doba zajištění na 90 dnů ode dne omezení osobní svobody žalobce, které nastalo dne 22. 1. 2019 v 16 hodin.

[2] Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku krajského soudu blanketní kasační stížnost, ve které uvedl, že ji následně doplní.

[3] Tato kasační stížnost nebyla věcně projednatelná, neboť neobsahovala žádný konkrétně vymezený důvod, pro který stěžovatel napadl rozhodnutí krajského soudu. Usnesením Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2019, č. j. 7 Azs 103/2019 - 12, byl stěžovatel vyzván k odstranění této vady ve lhůtě 1 měsíce od doručení tohoto usnesení a poučen, že pokud vady kasační stížnosti neodstraní a v řízení nebude možné pro tyto nedostatky pokračovat, soud kasační stížnost odmítne. Usnesení bylo zástupci stěžovatele doručeno dne 4. 4. 2019. Lhůta ke splnění povinnosti tak uplynula v pondělí 6. 5. 2019 (§ 40 odst. 2 s. ř. s.). V uvedené lhůtě stěžovatel kasační stížnost ani nedoplnil, ani nepožádal o prodloužení stanovené lhůty (srov. § 106 odst. 3 s. ř. s.). Stěžovatel kasační stížnost doplnil až podáním doručeným soudem dne 7. 5. 2019 datovou schránkou. Kasační stížnost tak doplnil až následujícího dne po uplynutí stanovené lhůty.

[4] Stěžovatel tedy nevymezil konkrétní a věcně projednatelné důvody, pro které napadl rozsudek krajského soudu (k doplnění kasační stížnosti nelze s ohledem na jeho opožděnost přihlížet - viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 4. 2009, č. j. 2 As 28/2009 - 28, nebo náleží Ústavního soudu ze dne 10. 8. 2006, sp. zn. I. ÚS 138/06, publ. ve Sb. n. a u. ÚS č. 42 nález č. 152, s. 237). Protože nebylo možné pro tento nedostatek pokračovat v řízení, Nejvyšší správní soud odmítl kasační stížnost za použití § 37 odst. 5 ve spojení s § 120 s. ř. s.

[5] Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle kterého žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 23. května 2019

Mgr. David Hipšr
předseda senátu